

L'aventura falsa

Adieu soi Magalí mas avant me sonavi Guilhem, ai 21 ans e demòri a Pau. Zo vos daissi vou veire mon calinhaire al parc.

Magalí: « Adieu Fernand, cossí vas ? »

Fernand: « Va plan e tu ? »

Magalí: « Va plan, te desrenga pas se vou amb un amic al restaurant ? »

Fernand: « Non mas que i aurà ? »

Magalí: « I aurà ieu, mon amic e un amic a el ? »

Fernand: « D'acòrdi vai-z-i ! »

Fernand es mon calinhaire, sèm amassa dempuèi cinc ans mas me fa pas encara fisança encara. Vos daissi me vou preparar per anar al restaurant.

Bon es temps d'anar retrobar Guilhem mon amic que me va presentar son amic.

Magalí: « Adieu Guilhem, sès en avança ! »

Guilhem: « Òc me soi enganat d'ora, soi vengut una ora en avança. »

Magalí: « Oc es marrant. Mas ont es ton amic ? »

Guilhem: « L'anam rejónher al restaurant »

Magalí: « D'acòrdi »

Avançam cap al restaurant e vesi l'amic de Guilhem, es polit e a l'aire brave. M'apròchi e me sièti a costat d'el.

Magalí: « Bonjorn me soni Magali e tu ? »

Desconegut: « Me soni Antòni encantat »

Manjam e parlam, e Guilhem ditz a Antòni qu'ai cambiat de sèxe.

Antòni: « Cossí sès vengut una femna ? »

Magali: « Alara te vou contar mon istòria »

« En 2010, lo 13 de setembre exactament, me soi desrevelhat amb una carta dins la man que me disiá:

- « Va a la montanha del Canigó, i trobaràs un cofret »

I soi anat, mas per montar en naut del Canigó ai traversat plen d'obstacles, coma un dragon que escupís de fuòc, de larvas gigantescas qu'avián una bava ultrà toxica. Aprèp totes los obstacles soi arribat en aut de la montanha e ailà i aviá res qu'un pichòt mot disent:

- « En bas»

Alara soi descendut en sautant en paracasudas per pas passar per los monstres que aviái rencontrats en montan. Arribat en bas se trobava una licòrna que me legiguèt un pergamin:

- « Adieu sès convocat en çò del rei, perque sès un criminal»

Magalí: « Mas ai pas res fach»

- «Es aital lo rei l'a dich o debes faire !»

I soi anat e lo rei...»

Antòni: « Mas es verai tot çò que me contas ?»

Magalí: «O noooooon es pas verai t'engani !!!»

Guilhem: «Ahahahahah sès un placent tu!»

Magalí: «Non la vertat es que soi vengut al monde sens aver lo bon sèxe»

Antòni: « A d'acòrdi, mas es pas complicat de viure aital ?»

Magalí: « Non degun o vei pas e de tota mena ai d'explicacions pels curioses, trobas pas?»

Antòni: « Desolat voliái pas t'importunar»

Magalí: « Non es pas grèu, bon avèm terminat de manjar, contenta de t'aver encontrat»

Antòni: « Ieu tanben, al còp que ven.»

Aquel Antòni era fòrça gent! Mas ara es temps per ieu d'anar veire mon calinaire, vos fau d'enòrmes potons.